

Kom til mig

- og jeg vil give jer hvile. — siger Jesus i Mattæus 11,28. Denne hvile har alle mennesker brug for. Jesus er vor skaber, genløser, frelser og ven. Her skal man være. Han er vejen, sandheden og livet.

Bibelen underviser i hvad Jesu har gjort for os mennesker. Læs du bibelen, så send en lille bøn om at forstå det. Her står frelsesplanen beskrevet.

Lovbrud

Synd er lovbrud, det siger bibelen i 1. Joh. 3,4. Synd er noget meget grimt og ækkelt noget, for det er adskillelse fra Gud. Himmelske engle står og græder over det menneske der begår synd.

Husk sabbatsdagen

"Husk sabbatsdagen og hold den hellig. I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal; men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde. . . . For på seks dage skabte Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han. Der for har Herren velsignet sabbatsdagen og helliget den."

2. Mos 20, 8-11

Sabbaten varer fra solnedgang til solnedgang

Bibelen underviser os i at ære Gud. Vi ærer Gud hver dag; og ærer specielt Gud på den særlige dag Gud har sat til side. Vi ved det er **lørdag**, for ugen har slået den takt i de 6000 år jorden har eksisteret. På flere syd-europæiske sprog hedder lørdag sabbat.

Jesus renser synd bort i helligdommen

Som mennesker må vi bede og sige undskyld til Jesus for det vi har gjort forkert. Så kan Jesus føre sagen videre for himlens domstol.

I dag er Jesus i den himmelske helligdom, og beder for vor skyld. Han er vor ypperstepræst. I **Bibelen** f.eks. Rom 8,34 står der at Jesus går i forbøn for os.

Synd og lovbrud er en alvorlig sag, og det må frem for retten, hvis vi skal opnå nåde og tilgivelse. 1 Joh. 3,4

De døde ved ingenting

Prædikerens bog 9,5

Bibelen og den kristne religion

lærer at de døde ikke ved noget, de mærker ingenting! For det levende menneske er både krop, sjæl og ånd og disse hænger sammen. Dør mennesket er der kun den døde krop tilbage, og livsånden vender tilbage til Gud, for det var Gud der gav livsånde. Præd 12,7. Vi er som mennesker skabt af Gud, som det står i 1 Mos 2,7. Mennesket "blev en levende sjæl" som Paulus så fint udtrykker det i 1 Kor 15,45.

Ved skabelsen blæste Gud livsånde i mennesket (1.Mos. 2,7) da begynde hjertet at pumpe blod ud i kroppen – og således også til hjernen. Når hjernen får tilført ilt, kan mennesket begynde at tænke. Får hjernen ikke længere ilt – ved døden – så kan mennesker ikke længere tænke. Således er mennesket ikke længere nogen ånd og sjæl – og kroppen bliver liggende i sin grav til opstandelsens morgen. Mennesket ved og mærker intet i graven.

Jesus sagde at den lille pige sover, da hun lå død. Luk 8,52 Døden er som en søvn, og vi mærker intet når vi sover. Herefter blev der gjort et mirakel.

Jesus kommer igen

Bibelen fortæller os at Jesus kommer igen, på samme måde som Han fór op, på himmelfartsdag. Apostlenes gern. 1,9-11. Snart vil Jesus vise sig i himlens skyer igen, og vi skal alle se ham. Joh. åbenbaring. 1,7

den PP: **Kristi natur**

år Kristus er Guds søn, kan Han da umuligt synde og bryde loven. Men Han kom her til jorden, og gik blandt mennesker – havde han så så megen fuldkommenhed, at han ikke var til at friste???

Jesus er som en **broder**, og lider sammen med os. Står ved siden af os i dommen.

åledes står der også skrevet: »Det første menneske, Adam, blev til en levende sjæl; den sidste Adam blev til en levendegørende ånd. - 1. kor 15,45

og havde døden herredømmet fra Adam til Moses også over dem, som ikke syndede ved en overtrædelse i lighed med Adams. Han er et forbillede på den, der skulle komme. - Rom.5,14

et gjorde Gud, da han sendte sin egen Søn i syndigt køds skikkelse. - Rom 8,3

ni som den, der selv er blevet fristet og har lidt, kan han komme dem til hjælp, som fristes. - Hebr 2,18

Kristi guddommelighed i "Vidnesbyrdene"

Kristus, som knytter jorden til himlen, er stigen. Foden er sat solidt på jorden i hans menneskelighed og det øverste trin når Guds trone i hans guddommelighed. **Kristi menneskelighed favner den faldne menneskehed, medens hans guddommelighed holder fast i Guds trone.** Vi bliver frelst, ved at gå op ad stigen trin for trin, idet vi retter blikket mod Jesus og klynger os til ham, medens vi skridt for skridt stiger opad til Kristus, så han bliver os visdom og retfærdighed og helliggørelse og forløsning. **Tro, dyd, indsigt, afholdenhed, udholdenhed, gudsfrygt, broderkærlighed og kærlighed er trin på denne stige.** Alle disse egenskaber skal komme til udtryk i den kristne karakter og »når I gør det, vil I aldrig snuble; for så skal der i rigt mål, gives jer adgang til vor Herres og Frelser Jesu Kristi evige rige«.

2.Pet.1,10.11.

Til guddommelig lighed

I alt dette, forsøger Gud at bringe **mennesker i kontakt med det guddommelige**, så mennesker ved denne forbindelse kan forvandles til guddommelig lighed. Så vil kærlighedens og godhedens princip blive en del af hans natur. Satan, søger at modarbejde dette mål, hele tiden gøre dem afhængige af mennesker, gøre dem til slaver af mennesker. Når det således lykkes ham at vende mennesker bort fra Gud, indsniger han sine egne egenkærlige, hadefulde og stridbare principper.

Kommer af gudsfrygt

Retfærd har sin rod i gudsfrygt. Intet menneske er mere retfærdig end at det har tro på Gud og fastholder en livsvigtig forbindelse med ham. Ligesom markens blomster har sin rod i jorden; ligesom de skal have luft, dug, regn og solskin, ligeledes må vi have det fra Gud som tjener til sjælens liv. Det er kun ved at få del af hans [Guds] natur at vi får kraft til at adlyde hans bud.

Guddommelig natur

Når vi er sikkert forankret i Kristus, har vi en kraft, som intet menneskeligt væsen kan tage fra os. Hvorfor er det således? Det er, fordi vi har fået del i guddommelig natur og er undsluppet fordærvelsen i verden, der skyldes det onde begær og er blevet delagtige i hans natur, der kom til denne verden iført menneskelighedens klædning, for at han kunne stå som menneskeslægtens leder og udvikle en karakter, der var uden plet eller skjold af synd.

Kildehenvisninger om Kristi natur

På fast grund bind 1 side 238 – eller - ***Udvalgte budskaber*** bind 1 side 238 – inkarnasjonen Kristi natur.

MR No. 1295—Kristi guddommelige og menneskelige natur MR bind 17, side 336

(Dette manuskript består af uddrag fra tre vidnesbyrd, to er skrevet i 1890 og et skrevet i 1887. 1890 vidnesbyrdene er: Nr. 16, dateret "Lynn, Massachusetts," og nr. 58, med overskriften, "Guds kærlighed til mennesker." 1887 vidnesbyrdet er fra Ms nr. 11, dateret "Basel, Schweiz, 10. marts, 1887.")

Manuskript 141, 1901

<http://effatha.dk/egwdb/tidsskrifter/bvms-opslag.asp?kode=1901-MS-141&art=manus&sprog=dansk>

MR No. 356 — Yderligere material om Kristi natur
Manuskript 94, 1893

<http://effatha.dk/egwdb/tidsskrifter/bvms-opslag.asp?kode=MS-094-1893&art=manus&sprog=dansk>

Brev 8a, 1890 - Bror Church — *under overs.*

Kristi guddommelige og menneskelige natur

Kristus kender synderens prøvelser. Han kender hans fristelser. Han har påtaget sig selv vor natur. Han blev fristet på [alle] punkter ligesom vi er, og Han ved hvordan de skal komme til undsætning som bliver fristet. Han har grædt, og Han kender vore sorger, han var vidne til alle jeres sorger. For alle som tror på og har tillid til ham, vil han være som et skjulested for vinde og en beskyttelse mod storme.

Dem som hævder at det ikke var muligt for Kristus at synde, kan ikke tro at Han virkelig påtog Sig menneskenatur. Men blev Kristus ikke virkelig fristet? - ikke kun ved Satan i ørknen, men gennem hele Sit liv, fra barndommen af til manddommen? Han blev fristet på alle punkter ligesom vi, og fordi det lykkes for ham at modstå fristelsen under enhver form, så gav Han mennesker det fuldkomne eksempel, og ved fuldt ud dækkende opåbninger Kristus har gjort, kan vi få del i guddommelig natur, og undfly det fordærv som er i verdens lyster.

Dem som hævder at det ikke var muligt for Kristus at synde, kan ikke tro at Han virkelig påtog Sig menneskenatur. Men blev Kristus ikke virkelig fristet? - ikke kun ved Satan i ørknen, men gennem hele Sit liv, fra barndommen af til manddommen? Han blev fristet på alle punkter ligesom vi, og fordi det lykkes for ham at modstå fristelsen under enhver form, så gav Han mennesker det fuldkomne eksempel, og ved fuldt ud dækkende opåbninger Kristus har gjort, kan vi få del i guddommelig natur, og undfly det fordærv som er i verdens lyster.

Jesus siger: “Den, der sejrer, ham vil jeg lade sidde sammen med mig på min trone, ligesom også jeg har sejret og taget sæde hos min Fader på hans trone.” Her er begyndelsen på den tillid vi må fastholde ind til enden. Hvis Jesus modstod Satans fristelser, vil han hjælpe os til at modstå. Han kom for at bringe guddommelig, og kombinere med menneskers bestræbelser.

Jesus var fri fra al synd og fejl; der var ingen spor af ufuldkommenhed i Hans liv eller karakter. Han fastholdt en pletfri renhed under de mest prøvede forhold.

Hos Kristus var det guddommelige og menneskelige forenet – Skaberen og skabningen. Guds natur, hvis lov var blevet overtrådt, og Adams natur, overtræderen, mødtes i Jesus – Guds Søn og Menneskesønnen. Og med Sit eget blod, der betalte genløsningens pris, har gennemgået menneskets erfaring, har han mødt og besejret fristelse for menneskets skyld, har ved Sin syndfrihed, båret syndens skam, skyld og byrde, bliver Han til menneskets Forsvarer og Mellemand. Hvilken forvisning var universet ikke vidne til, at Kristus vil være ”en barmhjertig og trofast Ypperstepræst” [Hebr. 2,17].

. . .

Enhver sjæl der udvikler en retfærdig karakter og modstår den ondes magt er et vidnesbyrd for det falske, som er i Satans anklage mod den Guddommelige regering. Gennem evige tider vil de genløstes ophøjelse være et vidnesbyrd mod Guds kærlighed og barmhjertighed.

Endog i Sin menneskenatur kunne have modstået sygdommenes fjendtlige indfald, Hans guddommelige natur kunne give livskraft og uforfærdet styrke til mennesket. Men han lagde Sit liv frivilligt ned så han kunne give liv, og føre det evige liv frem i lyset. Han måtte bære verdens synder, og udholde den straf der rullede som et bjerg over Hans guddommelige sjæl. Hele himlens forråds-kammer blev udgydt som én gave for at frelse faldne mennesker. Frelseren førte Sin menneskelige natur ind i hele livet – gav den energi som menneskevæsener behøver og vil modtage. Menneskets og Guds forunderlige forening. . . .

Ingen forvandling mellem naturer

Kristus . . . var et sorgernes menneske, der kendte til bedrøvelse. Fantastisk, oh himmel, forbavsende, oh jord! Den guddommelige natur i Kristi person, blev ikke forvandlet til menneskers natur og Menneskesønnens menneskenatur, blev ikke ændret til guddommelig natur, men de blev blandet på mystisk vis, til menneskenes Frelser. Han var ikke Faderen, men al guddommens fylde boede legemligt i Ham, og alligevel kalder han en lidende verden: "Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer og lær af mig, thi jeg er sagtmødigt og ydmygt af hjertet; så skal I finde hvile for jeres sjæle. Thi mit åg er gavnligt, og min byrde er let.«.

Kunne Kristus have givet efter for fristelsen?

.. . Jeg vil prøve besvare dette vigtige spørgsmål: Kunne han som Gud ikke fristes? Men som menneske kunne Han så fristes, og det stærkt, og kunne han give efter for fristelserne. Hans menneskenatur må gennemgå dem samme test og prøvelse som Adam og Eva gennemgik. Hans menneskenatur blev skabt; der var endog ikke engles kræfter. Det var et menneske, identisk med vore kræfter. Han gik over den grund, hvor Adam faldt. Nu var han der, hvis Han stod prøvelsen for den faldne slægts skyld, ville Han genløse Adams forsmædelige fejl og fald, i vor egen menneskelighed.

Han var et menneskes krop og et menneskes sind. Han havde knogler som os, og kød af vort kød. Han var underlagt fattigdom, fra Han først kom ind i verden. Han blev underlagt skuffelse og prøvelser i Hans eget hjem, blandt Sine egne brødre. Han var ikke omgivet af rene og elskelige karakterer, så han var i de himmelske sale. Han havde vanskeligheder omkring sig. Han kom ind i vor verden, for at fastholde en ren og syndfri karakter, og modbevise Satans løgn at det ikke er muligt for mennesker at holde Guds lov. Kristus kom for at leve loven med Sin menneskelige karakter, præcis sådan som alle mennesker må leve loven i menneskelig natur, hvis de vil gøre sådan som Kristus gjorde. Han inspirerede de gamle hellige mænd til at skrive for menneskenes skyld: "Med mindre man tyr til mit værn, slutter fred med mig, slutter fred med mig." Esajas 27,5.

Der er gjort store tiltag for at begrænsede og faldne mennesker kan forbinde sig med Gud, så at de, gennem samme Kilde, som Kristus overvandt i Sin menneskenatur, kan stå fast imod alle fristelser, ligesom Kristus gjorde. Han blev underlagt ubehageligheder som menneskenaturen er underlagt. Han indåndede luften i den samme verden som vi indånder. Han stod og rejste rundt i den samme verden vi beboer, som vi har tydelige beviser for, ikke er mere venlig for nåde og retfærdighed, end den er i dag.

De høje egenskaber hans person har, er det vort privilegium at få, hvis vi påskønner disse velsignelser, som Hans adgange Han givet, - og opelsker det gode ihærdigt i stedet for det onde. Vi har fornuften, samvittigheden, hukommelsen, viljen, kærligheden – alle egenskaber et menneske kan besidde. Ved de tilvejebringelser der kom, da Gud og Guds søn sluttede en pagt for at redde mennesker fra Satans trældom, blev alle egenskaberne sat i spil, så menneskenaturen kan slutte sig sammen med Hans guddommelige natur. Med en sådan natur blev vor Herre fristet. Han kunne have givet efter for Satans løgnagtige antydninger ligesom Adam gjorde, men vi bør tilbede og ære Guds Lam, at han ikke gav efter på et eneste punkt, på allermindste punkt.

Efter at få del i guddommelig natur, kan vi stå rene, hellige og ubesmittede. Guddommen gjorde ikke mennesket, og mennesket blev ikke forgudet ved at blande de to naturer sammen. Kristus besad ikke den samme syndige, fordærvede, faldne illoyalitet som vi har, for ellers kunne han ikke være et fuldkomment offer.